

روش‌های مؤثر کنترل بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه سیب زمینی

امیر ارجمندیان^{۱*}

^۱ مربی پژوهشی، بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، همدان، ایران

* نویسنده مسئول: آدرس پست الکترونیکی: (Email: arjmand_am@yahoo.com)

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۲/۲۱

تاریخ انجام اصلاحات: ۱۳۹۸/۶/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۷/۲

چکیده

بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه سیب زمینی *Rhizoctonia solani* ایجاد می‌شود، یکی از شایع‌ترین و مهم‌ترین بیماری‌های این محصول در تمامی مناطق کشت سیب زمینی کشور می‌باشد و قادر است خسارت قابل توجهی به کمیت و کیفیت این محصول وارد نماید. به‌منظور تعیین روش‌های مؤثر کنترل این بیماری به شیوه‌های مختلف زراعی و شیمیایی، آزمایشاتی طی سال‌های (۱۳۸۵-۱۳۸۷) انجام شد. نتایج مطالعات انجام شده مشخص کرد که روش جوانهدار کردن همراه با ضدغونی غده‌های بذری به عنوان مؤثرترین روش کنترل این بیماری، درصد بروز و شدت آلودگی بیماری را به ترتیب به میزان ۷۱ و ۴۷ درصد نسبت به روش عرف منطقه، کاهش و عملکرد محصول را به میزان ۳۱٪ افزایش داده است. علاوه بر این مشخص شد که در روش تأخیر در آبیاری دوم مزرعه تا زمان سبزشدن بوته‌ها (به مدت دو هفته)، ضمن صرفه‌جویی قابل ملاحظه در مصرف آب (۱۳۳۱ مترمکعب در هکتار)، وقوع و شدت بیماری به ترتیب به میزان ۷/۳۳ و ۶/۳۹ درصد کاهش یافته است.

واژگان کلیدی: سیب زمینی، شانکر رایزوکتونیایی، جوانهدار کردن غله، ضدغونی.

مقدمه

علت اهمیت این بیماری در سیب زمینی، خاک زاد و بذر زاد بودن عامل بیماری و همچنین حساسیت کلیه مراحل رشدی گیاه سیب زمینی به قارچ عامل بیماری است. در برخی مناطق کشور مانند مناطق شهرستان های همدان و بهار به دلیل عدم رعایت تناوب زراعی و همچنین کاشت زودهنگام، خسارت کمی و کیفی این بیماری قابل ملاحظه می باشد (۱).

در حال حاضر در بسیاری از مناطق کشور، کنترل این بیماری صرفاً محدود به روش شیمیایی بوده و در چندین نوبت، مقادیر زیادی سموم قارچ کش (اغلب غیر اختصاصی) به صورت محلول پاشی مصرف می گردد که غالباً در غلظت های معمول، تأثیر چندانی در کنترل بیماری نداشته و علاوه بر تحملی هزینه های اقتصادی، می توانند موجب ایجاد مسایل زیست محیطی شوند، لذا آشنایی با این بیماری و مدیریت کنترل آن از اهمیت زیادی برخوردار است (۲و۳).

ضرورت و اهمیت

بیماری شانکر رایزوکتونیایی و شوره سیاه سیب زمینی ناشی از قارچ *Rhizoctonia solani* می باشد که غالباً توسط گروه آناستموزی AG3 و با غالبیت کمتری توسط گروه های آناستموزی AG2، AG4، AG5 و AG6 ایجاد می شود. این قارچ یکی از قارچ های عالی با دامنه وسیع میزبانی در بسیاری از گیاهان زراعی و غیر زراعی (بیش از

سیب زمینی *Solanum tuberosum* گیاهی است با ارزش غذایی بالا که در ۱۵۸ کشور جهان کشت می شود و از نظر میزان مصرف پس از گندم، ذرت و برنج در جایگاه چهارم جهان قرار دارد. تولید این محصول پر ارزش به علت قدرت تولید بالا و سازگاری با دامنه بسیار وسیعی از اقلیم ها در دنیا رو به افزایش است (۹).

سطح زیر کشت سیب زمینی در کشور طی سال ۹۶-۹۵ در حدود ۱۴۶ هزار هکتار و میزان تولید آن حدود ۵ میلیون تن (با متوسط عملکرد $\frac{۳۴}{۳}$ تن در هکتار) بوده است و در این سال، استان های همدان، اصفهان، اردبیل، کرمان و کردستان به ترتیب مقام های اول تا پنجم سطح زیر کشت را به خود اختصاص داده اند. در حال حاضر، استان همدان برترین کشور از نظر سطح زیر کشت (حدود ۲۴,۲۴۸ هکتار)، میزان تولید (۹۷۱,۵۰۰ تن) و عملکرد در واحد سطح (۴۰ تن در هکتار) محسوب می گردد (۳).

بیماری رایزوکتونیایی سیب زمینی که به نام های شانکر رایزوکتونیای ساقه (Stem canker) و یا شوره سیاه (Black scurf) سیب زمینی نیز معروف است، یکی از مهم ترین بیماری های قارچی سیب زمینی در کلیه مناطق کشت سیب زمینی دنیا می باشد که اولین بار توسط کوهن^۱ (۱۸۵۸) شرح داده شده است. در ایران این بیماری اولین بار توسط کریمی از دماوند و قزوین (۱۳۵۰) گزارش گردید (۸).

^۱ - kuhn

پس از ایجاد بیماری، در صورت وجود شرایط مناسب دمایی و رطوبتی خاک (دماهی ۲۰-۲۵ درجه سانتیگراد و رطوبت بیش از ۵۰٪ ظرفیت نگهداری خاک)، قارچ عامل بیماری به سرعت رشد نموده و تمامی اندام‌های زیرزمینی گیاه را آلوده می‌کند (۱۳ و ۱۸). توسعه آلودگی در جوانه‌ها پیش از خروج آن‌ها از خاک، می‌تواند موجب خشکشدن آن‌ها و مرگ گیاهچه گردد اما معمولاً همه جوانه‌ها خشک نشده و تعدادی از آن‌ها قادر خواهند بود از خاک خارج شوند (شکل ۲).

شکل ۲- مرگ جوانه‌های غده‌های مادری پس از کاشت در اثر آلودگی شدید به قارچ *Rhizoctonia solani*

بدیهی است از بین رفتن برخی از جوانه‌ها، موجب کاهش تعداد ساقه‌های استقرار یافته در هر بوته و در نهایت کاهش عملکرد محصول خواهد شد (۱۰، ۱۱ و ۱۶). آلودگی شدید ساقه‌ها نیز موجب ایجاد زخم‌های وسیع قهقهه‌ای رنگ (به نام شانکر) بر روی نواحی داخل خاک که فاقد رنگیزه (سفید) است، می‌گردد که ممکن است به صورت حلقه‌ای دور ساقه را بگیرد (شکل ۳).

۵۰۰ نوع گیاه) است (۱۴). بیماری مذکور یکی از مهم‌ترین و پرخسارت‌ترین بیماری‌های سیب‌زمینی در تمامی مناطق کشت این محصول در جهان و از جمله ایران (استان‌های همدان، اردبیل، اصفهان، کردستان و کرمان) می‌باشد. به طور کلی میزان خسارت ناشی از این بیماری، بستگی به حساسیت رقم و شدت آلودگی بوته‌ها داشته و کاهش میزان محصول تا ۴۰٪ گزارش شده است (۱۰).

علائم و نحوه خسارت بیماری

پس از کاشت غده‌های بذری به‌ویژه در شرایط سرد (دماهی بالای ۸ درجه سانتیگراد) و مرطوب خاک، سختینه‌های موجود که اصطلاحاً سوره سیاه (Black scurf) نامیده می‌شوند، در سطح غده‌ها و یا بقایای گیاهی در خاک فعال شده و با حمله به جوانه‌ها و ساقه‌های جوان، بر روی آن‌ها لکه‌های قهوه‌ای رنگ ایجاد می‌کنند (شکل ۱).

شکل ۱- علائم اولیه آلودگی به قارچ *Rhizoctonia solani* روی ساقه‌های جوان سیب‌زمینی

علاوه بر این، قارچ عامل بیماری در زمان تولید غده‌های دختری به استولون‌ها و حتی ریشه‌ها حمله کرده (شکل ۵) و با ایجاد پوسیدگی و قطع شدن آن‌ها موجب خشک شدن آن‌ها و در نهایت کاهش تعداد غده‌های تولید شده می‌گردد (۱۰ و ۱۱).

شکل ۵- علائم آلودگی استولون‌های سیب زمینی *Rhizoctonia solani* به قارچ

خسارت ناشی از این بیماری محدود به کاهش میزان محصول نبوده و قارچ عامل بیماری قادر است در پایان دوران رشدی بوته‌های سیب زمینی (نzedیک به زمان برداشت)، به غده‌ها حمله نموده و در سطح غده‌ها برجستگی‌های کوچک تیره‌رنگی به نام سختینه تشکیل - دهد که گاهی با ایجاد ترک‌هایی در سطح غده همراه است (شکل ۶ و ۷). این سختینه‌ها عامل بقای بیمارگر و انتقال بیماری از سالی به سال دیگر و از منطقه‌ای به منطقه دیگر می‌باشند، بنابراین اهمیت زیادی در انتشار آلودگی دارند. آلودگی سطح غده‌های سیب زمینی، موجب کاهش چشمگیر کیفیت ظاهری و بازار پسندی آن‌ها شده و مهم‌تر

شکل ۳- علائم شانکر ساقه سیب زمینی در اثر *Rhizoctonia solani* شدید به قارچ

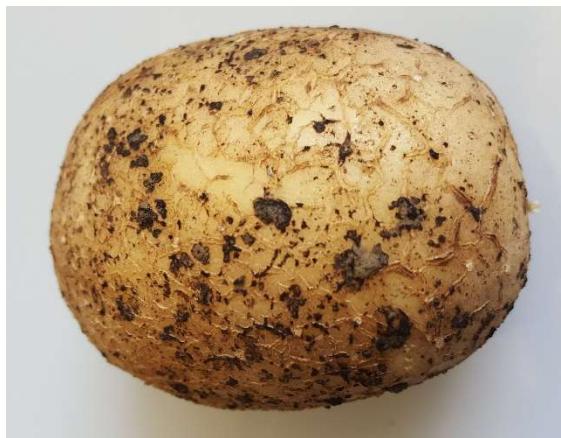
در هر صورت، آلودگی شدید بوته‌ها در ابتدای رشد می‌تواند موجب مرگ کامل بوته‌های آلوده و یا به تأخیر افتادن ظهور ساقه‌ها از سطح خاک و بدسبزی مزرعه گردد (شکل ۴). در بوته‌های آلوده متناسب با شدت آلودگی، جریان آب و مواد غذایی از ریشه به سمت برگ‌ها به کندی صورت گرفته و رشد و توسعه اندام‌های هوایی به شدت کاهش می‌یابد، در نتیجه رشد بوته‌ها تا پایان فصل بسیار ضعیف و غیر یکنواخت خواهد ماند (۱۰).

شکل ۴- علائم غیر یکنواختی سبزشدن بوته‌های سیب زمینی در اثر آلودگی به قارچ *Rhizoctonia solani*

از بین رفتن ارزش بذری غدها در کلاس‌های مادری و گواهی شده، می‌گردد.

اینکه، از نظر استانداردهای غده‌های بذری، آلدگی بیش از ۵٪ سطح غده‌ها به سختینه‌های قارچ عامل بیماری موجب

شکل ۶- سمت راست: غده سالم و سمت چپ: غده آلدود به قارچ رایزوکتونیا با علائم شوره سیاه

شکل ۷- سمت راست: علائم آلدگی شدید غده‌های سیب‌زمینی به سختینه‌های قارچ عامل بیماری و سمت چپ: علائم آلدگی شدید بیماری روی غده سیب‌زمینی به صورت ترک‌های سطحی یا عمیق

بذری (۴)، ضدعفونی بذور با سموم قارچ‌کش (۷ و ۱۷)، آغشته‌کردن غده‌های بذری با قارچ‌ها و باکتری‌های *Trichoderna*، *Talaromyces Flavus* آنتاگونیست مانند: *Bacillus subtilis* و *Gliocladium spp.* (۳، ۵ و ۱۲)، تأخیر در کاشت بهاره و کاهش عمق کاشت (۶ و ۲)، تأخیر در آبیاری دوم تا زمان سبزشدن محصول (۲)، کنترل

در مدیریت کنترل این بیماری، روش‌های مختلفی توصیه شده است که شامل: رعایت تناوب زراعی با گندم، جو، ذرت و کلزا (۱، ۶ و ۱۵)، افزودن کودهای آلی و کمپوست جهت اصلاح ساختمان خاک و عدم اجرای عملیات سنگین تهیه زمین در بهار (۱۵)، کاشت غده‌های سالم مادری یا گواهی شده (۱ و ۶)، جوانه‌دار کردن غده‌های سالم (۲)،

به میزان یک کیلوگرم به ازای هر تن غده سیب زمینی ضد عفونی شوند. البته از سایر قارچ کش های توصیه شده مانند: تیابندازول (WP 60%)، کاربندازیم (WP 60%) و پنسیکورون (WP 25%) نیز می توان به مقدار توصیه شده استفاده نمود (۶ و ۷). برای پوشش مناسب سم قارچ کش در روی غده ها و جوانه ها توصیه می شود، ابتدا غده های بذری را در یک سطح صاف (بهتر است روی ورقه پلاستیکی باشد) پخش نموده و سپس سم قارچ کش توسط سم پاش بر روی غده ها محلول پاشی گردد (شکل ۹). در ضد عفونی کردن غده های بذری بریده شده بایستی توجه نمود، محل بریدگی قبل از ضد عفونی چوب پنبه ای شده باشد، در غیر این صورت محل بریده شده ترمیم نشده و ممکن است در اثر فعالیت قارچ ها و باکتری های بیماری زا و سaprofیت، به سرعت دچار گندیدگی گردد (۵ و ۷).

۳- تأخیر در آبیاری مزرعه تا زمان سبز شدن بوته ها:

با توجه به اینکه رطوبت زیاد موجب افزایش فعالیت و توسعه آلودگی ناشی از قارچ عامل بیماری و نیز عوامل باکتریایی و افزایش مرگ گیاهچه و تنکی مزرعه می شود، بایستی پس از آبیاری اول تا زمان سبز شدن بوته ها، از آبیاری مجدد مزرعه خودداری نمود (۲).

علف های هرز (۱۱ و ۶) و برداشت به موقع محصول می باشد (۱۵). بایستی توجه داشت که چنان چه در پایان فصل رشد بین زمان سرزنی بوته ها و برداشت محصول فاصله زیادی باشد، شدت آلودگی غده ها به شوره سیاه افزایش خواهد یافت (۱۰ و ۱۱). بر اساس بررسی های انجام شده، حساسیت ارقام سیب زمینی به عامل این بیماری متفاوت بوده ولی تاکنون هیچ رقم مقاومی معرفی نشده است (۱۴).

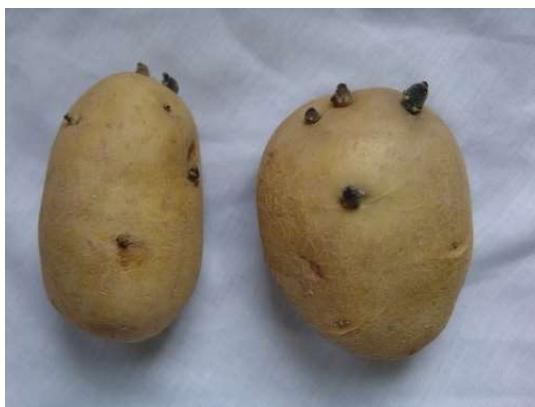
دستور العمل کاربردی

۱- جوانه دار کردن غده های بذری:

برای این منظور بایستی از حدود ۲۰ روز قبل از کاشت به تدریج دمای انبار را افزایش داد تا موجب تحریک غده ها به ایجاد جوانه گردد. جوانه های ایجاد شده در شرایط فقدان نور، سفیدرنگ و ضعیف هستند از این رو برای ایجاد رنگیزه و قطره شدن و استحکام جوانه ها، بایستی نسبت به روشن کردن چراغ های انبار و یا قرار دادن غده ها در مقابل نور خورشید اقدام گردد. برای نوردهی مناسب، بهتر است ابتدا غده ها در داخل سبد های پلاستیکی یا کيسه های توری قرار گیرند. جوانه دار کردن غده ها و ایجاد رنگیزه در آن ها موجب تشکیل سریع اندام های ریشه و ساقه و یکنواختی سبز شدن بوته ها و در نهایت فرار از بیماری و هم چنین زودرسی محصول خواهد شد (شکل ۸).

۲- ضد عفونی غده ها با سموم قارچ کش مناسب:

استفاده از سموم قارچ کش در پیشگیری از این بیماری اهمیت ویژه ای داشته و غده های بذری بایستی قبل از کاشت با قارچ کش ایپرودیون - کاربندازیم (WP 52/5%)

شکل ۸- غده‌های جوانه‌دار شده (سمت راست با رنگیزه و سمت چپ بدون رنگیزه)
به منظور کنترل بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه سیب‌زمینی

شکل ۹- ضد عفونی غده‌های بذری به منظور کنترل بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه سیب‌زمینی

نتایج کاربردی

با اعمال این روش به میزان ۷۱٪ از بروز بیماری و نیز ۴۷٪ از شدت بیماری شانکر ساقه کاسته شده است (۵).
۲- با انجام روش جوانه‌دار کردن + ضد عفونی غده‌های بذری، عملکرد محصول تولید شده علاوه بر کاهش چشمگیر بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه، موجب یکنواختی سبز شدن بوته‌ها گردیده و در نتیجه میزان

نتایج بررسی‌های انجام شده در مزرعه‌ای با سابقه آلوگی شدید در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اکباتان همدان نشان داده است که:

- در میان روش‌های مختلف مورد بررسی، روش جوانه‌دار کردن + ضد عفونی غده‌های بذری با قارچ کش ایپرودیون - کاربندازیم، دارای بهترین اثرات در کاهش آلوگی بوته‌ها و نیز شدت بیماری بوده است، به طوری که

توصیه نهایی: استفاده از روش جوانه‌دار کردن + ضدعفونی غده‌های بذری آن‌ها با سموم قارچ‌کش یکی از مؤثرترین روش‌های کنترل بیماری شانکر رایزوکتونیایی و شوره سیاه سیب‌زمینی می‌باشد. ضمناً توصیه می‌شود از انجام آبیاری دوم مزرعه تا سبزشدن بوته‌ها خودداری گردد. این موضوع در توسعه ریشه‌ها، تحمل به استرس‌های خشکی، کاهش فعالیت قارچ عامل بیماری و صرفه‌جویی در مصرف آب آبیاری بسیار مؤثر خواهد بود.

تولید محصول در واحد سطح نسبت به روش عرف منطقه، ۳۱٪ افزایش یافته است (۵).
۳- اعمال دو هفته تأخیر در آبیاری پس از سبزشدن بوته‌ها از نظر کاهش میزان مصرف آب در محصول سیب‌زمینی بسیار با اهمیت بوده و بر اساس تحقیقات انجام شده، با اعمال تأخیر در آبیاری دوم تا زمان سبزشدن بوته‌ها به مقدار قابل ملاحظه در مصرف آب (۱۳۳۱ مترمکعب در هکتار) صرفه‌جویی شده و علاوه بر آن به ترتیب به میزان ۳۹/۶ و ۳۳/۷ درصد از میزان وقوع و شدت بیماری شانکر ساقه کاسته شده است (۲).

مراجع

۵- حسنی مقدم، م.، ارجمندیان، ا.، سهیلی، ب.، عظیمی، ح. و شریفی، ک. ۱۳۹۰. برآورد خسارت و ارزیابی روش‌های مختلف مبارزه با بیماری شانکر رایزوکتونیایی سیب‌زمینی. گزارش نهایی پژوهه تحقیقاتی. انتشارات مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور.

۶- روحانی، ح.، کریمی، ع. و نوع پرست، ف. ۱۳۶۹. نقش ایزوله‌های تریکودرمای ایران در مبارزه بیولوژیکی علیه *Rhizoctonia solani*. مجله آفات و بیماری‌های گیاهی، ۱۱(۵۸): ۳۵-۱۷.

۷- شریفی، ک. و سهیلی، ب. ۱۳۸۰. بررسی اثر قارچ‌کش جدید مونسرن در پیشگیری و کنترل بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه زیرزمینی و شوره سیاه غده سیب‌زمینی. گزارش نهایی پژوهه تحقیقاتی. انتشارات مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور.

۸- شریفی، ک. ۱۳۹۴. راهنمای شناسایی و مدیریت بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه سیب‌زمینی (*Rhizoctonia solani*). نشریه ترویجی. انتشارات مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور.

۱- ارجمندیان، ا. ۱۳۸۴. بیماری شانکر رایزوکتونیایی سیب‌زمینی و راههای کنترل آن. نشریه ترویجی. انتشارات مدیریت ترویج و مشارکت مردمی، انتشارات سازمان جهاد کشاورزی استان همدان.

۲- ارجمندیان، ا. ۱۳۸۷. بررسی اثر تأخیر در آبیاری در مرحله آغازین رشد بر عملکرد و بیماری‌های مهم سه رقم سیب‌زمینی در استان همدان. گزارش نهایی پژوهه تحقیقاتی. انتشارات مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور.

۳- ارجمندیان، ا.، میرزابی، س. و نراقی، ل. ۱۳۹۸. ارزیابی بیوفرمولاسیون *Talaromyces flavus* در کنترل بیماری شانکر رایزوکتونیایی ساقه سیب‌زمینی در شرایط مزرعه. خلاصه مقالات نهمین همایش ملی کنترل بیولوژیک در کشاورزی و منابع طبیعی. ۱۹-۲۰ تیر ماه. دانشگاه بوعلی سینا. همدان. ایران.

۴- بی‌نام. ۱۳۹۷. آمارنامه کشاورزی سال زراعی ۹۵-۹۶ وزارت جهاد کشاورزی، معاونت برنامه‌ریزی و اقتصادی، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات. جلد اول: محصولات زراعی، ۱۱۶ صفحه.

۹- کریمی، ع. ۱۳۵۰. بررسی خشکیدگی بوته و پوسیدگی غده سیب زمینی. مجله بیماری های گیاهی، جلد ۶، شماره ۱: ۵۳-۳۵

- 15- Ogoshi. 1996. *Rhizoctonia* species, Taxonomy, Molecular Biology, Ecology, Pathology and Disease control. 584 pp. page 47.
- 16- Park, C.S, Hahm, Y.I. and Sin, G.Y. 1987. Effect of cultural methods on infection by *Rhizoctonia* diseases (*Rhizoctonia solani* Kuhn) and yield of potato. Korean Journal plant protection, 26(4): 251-255.
- 17- Read, P.J., Hide, G.A., Firmager, J.P. and Hall, S.M. 1989. Growth and yield of potatoes as affected by severity of stem canker (*Rhizoctonia solani*). Potato Research, 32(1): 9-15.
- 18- Ritchie1, F., Bain, R.A. and McQuilken, M.P. 2009. Effects of nutrient status, temperature and PH on mycelia growth, sclerotial production and germination of *Rhizoctonia solani* from potato. Journal of Plant Pathology, 91(3): 589-596.
- 19- Stevenson, W.R. 2001. Evaluation of fungicide treatment applied to potatoes at planting for diseases control. Department of plant pathology of University of Wisconsin-Madison, WI 33706.
- 10- Anonymous. Cultivation area and yield statistics of potato in the world. Food and Agriculture Organization. 2018. (FAO). URL: <http://faostat.fao.org>.
- 11- Banville, G. J. 1989. Yield losses and damage to potato plants caused by *Rhizoctonia solani* Kuhn. [American Journal of Potato Research](#), 66(12): 821-834.
- 12- Carling, D.E., Leiner, R.H., Westphale, P.C. 1989. Symptoms, signs and yield reduction associated with *Rhizoctonia* disease of potato induced by tuber borne inoculum of *Rhizoctonia solani* AG-3. [American Potato Journal](#), 66: 693.
- 13- Gallou, A. Cranenbrouck, S. and Declerck, S. 2009. *Trichoderma harzianum* elicits defense response genes in roots of potato plantlets challenged by *Rhizoctonia solani*. European Journal of Plant Pathology, 124: 219–230.
- 14- Hide, G. and Firmager, G.P. 1989. Effects of soil temperature and moisture on stem canker (*Rhizoctonia solani*) disease of potatoes. Potato Research, 32: 75-80.